

Şeytan Taşlamadan Önce

— Serdar Adem · 10 Haziran 2018

Kanımcı şeytan taşlamadan önce biraz düşünmek gerek. Belki birazdan öte, enikonu düşünmek gerek. Acaba şeytan evrenin en akıllı varlığına her istediğini kolaylıkla yaptırabilecek kadar güçlü mü? Bu durumu özellikle ve ivedilikle analiz etmekle işe başlayabiliriz.

Eğri oturup doğru düşünmeyi başardığımızda şeytandan önce kendimizi taşlamamızın daha yerinde bir hareket olacağı ortaya çıkacaktır. İlk başta insan kendini nasıl taşlar sorusu kabul sınırlarımızı zorlayabilir. Elbette şeytan taşlamada olduğu gibi kendimizi taşlarken de bunu sembolik olarak yapacağız. Üstelik kendimize küçük taşlar atmaya da gerek yok. Bunu akıl ve vicdanımızla ürettiğimiz her şeyi, mesela kararlarımızı, düşüncelerimizi, son aşamada tutum ve davranışlarımızı sıkı bir eleştiriye tabi tutmakla yapabiliriz. Emin olun, o zaman çok daha güzel günler bizi bekleyecektir.

Böyle yaparsanız en azından hiçbir şey kaybetmezsiniz. Hiçbir şey kazanmamış olsanız bile tasalanmayın. Neredeyse iki bin yıldan beri değişik inanç mensupları tarafından şeytan lanetlemek ve taşlamakla birlikte değişen hiçbir şeyin olmadığı hepimizce malum. Savaşlar, cinayetler, ırza geçmeler, hırsızlıklar, gasp ve zimmete geçirmeler ve görevi kötüye kullanma vakaları sanırım ne demek istediğimi anlatmaya fazlasıyla yeter.

Belki yaptığımız eylemlerin hiçbirinde şeytanın parmağı yoktur. Ama işimize gelmediği için bu gerçeği kabul edemiyor olabiliriz. Ne dersiniz, hayatımızda bir kerecik olsun, doğru sandıklarımızı otopsi masasına yatırsak incilerimiz mi dökülür? Bir kere olsun Allah rızası için sizi evrene efendi kıldığını iddia ettiğiniz aklınızı kullanmayı deneyin. İsterseniz faydası olur ümidiyle küçük bir hikaye aktarayım size... Bir köylü kadın inek sağarken, hayvan huysuzlanıp süt dolu kovayı devirmiş. Buna sinirlenen kadın sopayla hayvana vurmuş. Canı yanan inek, kadını teperek öldürmüştü. O sırada yanlarına gelen gelinin kayınbabası olanları görünce sinirlenerek ineği vurup öldürmüştü. Gürültüye koşan oğlu, gelinle babası arasında

bir ilişki olduğunu zannederek babasını öldürmüştü. Bütün bu olanları bir kenardan seyreden şeytan; şimdi bütün olanları benim üzerime atarlar, demiş.

Evrenin sözde en akıllı varlığının elinden, dilinden ve belinden ortaya çıkan bütün kötülük ve fenalıkları şeytanın üzerine yüklemek için kolayına kaçmak olmaz mı? Dahası evrenin en akıllı varlığının şeytan denen metafizik hayale bu kadar çabuk kanması insanın gerçekten evrensel anlamda akıllı olup olmadığı konusunu tartışmaya açmaz mı?

Madem şeytan denen üfürükten teyyare, tek taraflı olarak evrenin en akıllısı olduğunu ilan eden ve bu oldubittiyi Tanrı'ya da onaylatan insan denen varlığa bu kadar kolay hükmedebiliyor; o zaman ona kızmak yerine belki saygı duymak gerek. Bükemediğiniz eli öpmek de bir olgunluk göstergesi değil mi? Ya da şeytanı gene kötü kabul etmekle beraber en azından insandan daha akıllı olduğu düşünülebilir.

Elbette zihnimizdeki anlamını dikkate alarak şeytana saygı duymayacağız. Şeytanı inkar ya da kabul etmek gibi bir problemimiz de yok. Ama insan elinden çıkma organize suçların bütün mesuliyetini şeytana yüklemek de akılcı bir davranış olmasa gerek.

İnsanın ölümden sonra mutlu bir yaşam sürmesi için onu iyi ve kötü arasında seçime zorlayan ve kökleri Mezopotamya'da atılan şeytan kavramı gerçekte sadece bir sembolden ibarettir. Böyle olmasa iyi ve kötü arasında seçim yapmakta zorlanan insanın dünya hayatı boyunca yaşamak zorunda bırakıldığı sınav süreci askıda kalabilirdi. Yoksa elbette Tanrı da, kulları da insanın yaptığı bütün hataları bilerek ve isteyerek işlediğini bilmektedir. Her ne kadar kulları şeytanın arkasına sığınmak suretiyle kıvırmaya kalksa da...

İyiliğe karşı kötülük, aydınlığa karşı karanlık getiren ve insanın birinci düşmanı olarak tasvir edilen şeytan aslında yine insanın kendisini temize çıkarmak amacıyla kullandığı sanal bir varlıktan başka bir şey değildir. Böylece insan kendisine sen aslında iyisin ama şeytana uyup bu hataları yaptın. Ama tövbe edersen yeni doğmuş gibi olabilirsiniz ümidi aşılacaktır.

Aksi takdirde insan zaten iyi kötü arasında tercih yapmakta zorlanırken başına bir de ebediyete kadar günah işleme ve günaha sevk etme beratı verilmiş bir şeytanın musallat edilmiş olması karşısında tamamen çaresiz kalacaktır.

Şeytan sayesinde insan işlediği günahların sorumluluğunu üzerinden atmakta ve bu istenmeyen durumu hayalini kurduğu ölümden sonraki hayatta cennete kabul edilebilmek için affedilmesine bahane olarak kullanmak istemektedir.

Aslında bütün günahları bizzat ve isteyerek, yani özgür iradesiyle işlediğini kendisi de bilmektedir. Fakat ölüm karşısındaki çaresizliğini ikinci bir yaşam ihtimaliyle aşmayı bilen evrenin en akıllısı; dünyadaki sıkıntılarına karşı diğer yaşam diliminde kendisine layık gördüğü ve alelacele huri ve ırmaklarla bezediği cennete erişebilmek için ayaklarına dolanan günahlarını yükleyeceği bir günah keçisi olarak da şeytani seçmiştir.

Kim ne derse desin bunun akli başka bir açıklaması olamaz. Şeytan denen varlık hangi üniversiteden mezun olmuştur? Kim inanır on sekiz bin alemin en akıllı ve en şereflişinin soyut ve yaptırım gücü olmayan bir sanal varlık tarafından sözde kalbine düşürülen vesveseler yüzünden akla, mantığa ve vicdana sığmayan günahlara imza atacağını... Vesveseler bir yere kadar günaha vesile olabilir.

Her canlının içinde edilgen, kadınsı bir taraf vardır. Bu durum, genetik sığınma ve sığındığında maddeten ve manen yok olma hissini de beraberinde getirir. Bu bağlamda çocuklar anne ve babalarına, kadınlar erkeklerine sığınarak açlıklarını gidermeye çalışırlar. Erkek ise güçlü ve baskın olması sebebiyle çok daha güçlü bir varlığa dayanma ve sığınmakla tatmin olur. Bu varlık kendilerinden çok daha güçlü ve karizmatik bir erkek olabilir. Ancak zamanla bu da yetmeyince Tanrı'ya sığınarak ruhunun açık ve gediklerini tamamlamaya çalışmıştır.

İnsan bir güce sığınmışsa, ona layık olmak ve güvenini kaybetmemek adına onun istediği gibi davranmak ve yaşamak zorunda hissetmeye başlar kendini. Aynı şekilde sığındığınız Tanrı'ya iyi bir kul olmak en büyük hedefiniz olmalıdır. İyi bir kul olmak için de Tanrı'nın yaratıklarına ve özellikle de en seçkin yarattığı insana yararlı olmak durumundasınız.

Bunu her zaman beceremeyebilirsiniz. Çünkü sonuçta genetik yapınız ve psikolojik donanımlarınız her zaman ve her yerde kişisel çıkarlarınızı ön plana çıkarmaya çalışacaktır. Kişisel çıkarlarınızı tatmin etmeye çalışırken başkalarına zarar vermeniz engellenemeyen bir sonuç olarak karşınıza çıkar.

Bu durumda öz benliğinizi çayda şeker gibi erittiğiniz yüce gücün, mesela Tanrı'nın güvenini

kaybetmemek zorundasınız. Aksi takdirde ölümden sonra hayalini kurduğunuz ve kendinize yakıştırdığınız cennet ellerinizden kayıp gidecektir.

Aklınızı çelen ve hayalinizi meşgul eden zaman zaman da eyleme dönüşen bütün fenalıklarınızı birinin üstüne yıkmalısınız. Sizi günah işlemeye yönelten bir harici düşman ve aklınızı çelen, vicdanınızı yanıltan bir yerli işbirlikçiye ihtiyacınız olacaktır.

Harici düşman şeytandan başkası olamaz. Şeytanın gönül kalenizi içerden fethetmesine yardımcı olacak yerli işbirlikçiye tahmin edeceğiniz gibi tarifi bile tam olarak yapılamayan nefisten başkası olamaz. Bütün suçlarınızı bu iki günah keçisine yükledikten sonra basit bir tövbeyle cenneti elde etmeniz son derece kolaylaşacaktır. Birlikte suç işleyen kafadarların mahkemede sıkıyı görünce suçu birbirlerinin üzerine atmasına nasıl benziyor değil mi?

Sonuç olarak her kötülüğü şeytanın üzerine atmak şeytan denen metafizik varlığın yaptırım gücü dikkate alındığında onun bile aklına gelmeyecek bir kurnazlık olarak kabul edilmelidir. Dünya üzerinde kendi çapında getirdikleri delillerle iyi, güzel ve doğruya sevk eden milyonlarca yazılı eser ve yüzlerce âlim, arif ve fazıl kişi varken; insan denen gafıl varlığın işin kolayına kaçarak kendi tabiriyle şeytana uyması hiç inandırıcı değil. İnsanın bu bahane paranoyasından bir an önce kendini kurtarması ve somut gerçekler üzerinde mantık yürütmesi gerekmektedir.

Böyle yaptığı takdirde şeytan taşlamadan önce ya da sonra asıl taşlanacak olanın kendisi olduğu bilinç düzeyine ulaşması uygarlık adına son derece büyük bir kazanım olacaktır. Bu aşamaya ulaştıktan sonrası çorap söküğü olarak gelir.

Büyük bir ihtimalle yeryüzü cennetten bir köşeye döner ve hayat eskisine nazaran çok daha kolay ve güvenli olacaktır.